

CONVERSA SETMANAL

ES pot passar?
— Endavant!... ¡Ah!

ets tú, Nasi?

— Bones tardes.

— Home, ja saps que tú pots passar sempre sens previ avís.

— Gracies, senyor Gregori; però com l'he vist tant enfeinat amb tot aquest paperam, tenia por de destorbar-lo.

— No home, no, tu a mi no'm destorbes mai.

— No ho diu tothom així, senyor Gregori.

— Es veritat i per aixó has de vigilar. Te la porten amenaçada i fins s'han atrevit a dir ho amb lletres de motllo.

— Per aixó mateix, havent me avisat no tinc cap por; gràcies a Deu no soc manco.

— ¿Saps qu'es tota aquesta paperada, que dius tú?

— No, però'm sembla que deuen ser accions o obligacions d'alguna societat.

— Sí, son lámines de l'Ajuntament de Granollers, lámines amortitzades i no pagades.

— Be n'hi ha prou... ¿I quan val cada una?

— Ni ha de cent i de cinc centes pessetes.

— Així representen unes quantes pessetes?

— ¡Ja ho crec!, unes quantes mils, i encare no hi son totes les que deuen.

— ¡Si qu'estem ben frescos!

— ¿Per qué?

— Perque així resulta que l'Ajuntament deu molts quartos i alló de *Hacia la normalización administrativa* d'en Buscarat, eren quientos.

— ¡I tant quientos! Alló era pura *fantasia* per a enganyar tontos.

— També ho crec...

— L'ajuntament de Granollers — diguin el

que vulguin els que la menen — fa uns quants anys que s'atrasa; ells prou procuren amagarho, no donant mai comptes. Des de l'any 1916 en que en Torras es feu amo absolut de l'alcaldia, no s'ha vist un sol estat de comptes.

— Si, es vritat; avans encare en veiem algú, pero are no s'en veu cap.

— I l'administrador que no dona comptes no te dret a alabar-se de la seva gestió, ni pot fer callar als quins la combaten i la troben dolenta. Les bones administracions sols se defensen fent-les públiques, ensenyant-les, demostrant les amb estats de comptes nets, clars i ben comprovats i sobre tot pagant.

— I are es veu que no han pagat casi res, per mes que diguin. L'Huguet ha tingut que embargar la finca que tenia hipotecada. En Serra i Guardia, demana les quatre mil pessetes que li deuen, amenaçant amb tancar les fonts. En Barangé, s'esclama perque no li paguen fa tres o quatre anys, el lloguer del pis de Telégrafs. L'Estabanell, sempre crida perque no cobra l'electricitat. Els mestres perque no'ls paguen els lloguers de llurs habitacions; els metjes perque no cobren, els apotecaris perque no'ls paguen, els tenedors de lámines perque no cobren ni capital ni interessos, en fi, qu'es un embolic tant gros que ja ningú es capas d'arreglarho.

— Tens raó Nasi, aixó está desballestat i per mes que han volgut amagarho durant molt temps, a la primera empenta, ha caigut tot com un castell de cartes.

— N'hi ha hagut prou amb l'embarc de l'Huguet i la petició d'en Serra i Guardia per a que caigués la fantástica fama de la bona administració, qu'ells mateixos s'adjudicaben a so de bombo i trompetes.

— La situació de l'Ajuntament de Granollers es greu, molt greu, i en Torras no te dret a donarne la culpa a ningú mes que a éll mateix. Des de l'any 1909, de lo que no n'es ell